ZAMAN 11 MART 2006 CUMARTESİ SAYI: 170 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR ailem.zaman.com.tr

ailem

HACI KEMAL ERİMEZ HEP BİR ADIM ÖNDE YAŞADI

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem
11 MART 2006 CUMARTESİ SAYI: 170

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Necip Şahin
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Mücadele eden yıkılmaz

Defalarca program yapmıştı kendine. Ama hiçbirini iki gün üst üste uygulayamamıştı. Hayatında hiçbir şeyi düzene koyamamıştı. Planlı ve programlı yaşamak, manevi yaşantısını istikrarla devam ettirebilmek mümkün gözükmüyordu. Bir gün yaptığını ikinci günü devam ettiremiyordu. Kendini rüzgarın önünde savrulan bir dal parçası gibi görüyordu. “Ömer kardeş! Ne olacak benim bu halim?” diye sordu. Arkadaşı Ömer bu sözler üzerine güldü;

- Bu sıkıntı sadece sende olan bir durum değil ki! Bunu ben de yaşıyorum. Ve eminim ki bütün arkadaşlarımız hayata bir düzen ve disiplin koyamamaktan dertli.
- Vallahi arkadaş, neye elimi atsam, neye başlasam bitiremiyorum. Bu da bende ümitsizlik doğuruyor.

O gün iki arkadaş canları sıkkın halde bir öğretmen ağabeylerinin evine ziyarete gitmişlerdi. Gündüz konuştukları konuları orada dile getirdiler. Ağabeylerinden yardım istediler. Çaylar içilirken öğretmen şunları söyledi:

- Çocuklar bu konuda ben de çok iyi şeyler yapıyorum diyemem. Ama sizi birisiyle tanıştırmak istiyorum. Onunla birkaç gün geçirmek ister misiniz? Hayata çok farklı bakan bir insan. Belki söze hacet kalmayacaktır!

Ertesi günü anlaştıkları saatte buluştular. Öğretmen ağabeyleri Ömer'le Ali'yi kır saçlı, elliyi biraz geçkin bir adama götürdü.

- Sevgili ağabeyciğim! Sana iki tane delikanlı getirdim. Adam arıyordun ya! Bu delikanlıların iki haftası boşmuş. Sana yardımcı olacaklar.

Mehmet Bey çok sevinmişti. Ömer'le Ali'ye önce yazıhanede işler verdi. Sonra da Mehmet Bey'in yanında birer sekreter gibi iki hafta dolaştılar. O iki haftada Mehmet Bey'in enerjisine hayran oldular. Her işte ondaki sabrı, metaneti, tedbiri, ihlası, samimiyeti, sevgiyi, Allah'a yakınlığı gördüler. İki hafta içinde iki kez ciddi sıkıntıyla karşı karşıya kaldılar. Mehmet amcalarının içini yiyip bitiren; ama çevresine bir tek kötü laf söylemeyen dilinde “Vardır bir hayır” diyerek, “Ooo çocuklar namaz vakti gelmiş.” demesini unutamadılar. Mehmet amcanın, haftanın dört günü akşam programı, bir gün de sabah erken saatlerde meslektaşlarıyla kahvaltı programı vardı. Senetler, sözleşmeler, yatırımlar, masraflarla uğraşırken kitabından mutlaka 4-5 sayfayı okumayı ihmal etmiyordu. Mütevâzıydı, gören onun çok kazanan; ama çok bağışlayan birisi olduğunu düşünmezdi. Kimse onun yanında ezilmez, kimse ondan olumsuz elektrik almazdı.

İki hafta çabuk geldi geçti. Ömer ve Ali, öğretmen ağabeylerinin yanına daha azimli ve kararlı döndüler. “Mücadele” aldıkları önemli kararın özetiydi.

Bu hafta mücadele örneklerinin önemli isimlerinden birini kapağımıza taşıyoruz; Hacı Kemal Erimez. Bu çok farklı bir portre. Bize aydınlık yol gösterecek bir isim. Biz biliyoruz ve inanıyoruz ki; Hacı Kemal Erimez gibi binlerce insanımız var. Ve onlar azimle, kararlılıkla karanlığı aydınlatmak için mum yakıyorlar.

Önümüzdeki hafta Üstad Bediüzzaman Said Nursi'nin ölüm yıldönümü münasebetiyle farklı bir çalışmamız olacak. 48 sayfalık Ailem'i beğeneceğinizi umarız.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

Cennete ulaşmak

Hz. Peygamber (sas) şöyle buyurdular: "Kim Allah'tan başka ilah olmadığına, Allah'ın bir ve şeriksiz olduğuna ve Muhammed'in O'nun kulu ve Resulü (elçisi) olduğuna, keza Hz. İsa'nın da Allah'ın kulu ve elçisi olup, Hz. Meryem'e attığı bir kelimesi ve kendinden bir ruh olduğuna, keza cennet ve cehennemin hak olduğuna şehadet ederse, her ne amel üzere olursa olsun Allah onu cennetine koyacaktır." (Buhari, Enbiya 47)

Zerre kadar iman

Ebu Sa'id İbnu Malik (ra) rivayet ediyor: Hz. Peygamber (sas) şöyle buyurdular: "Kalbinde zerre miktarı iman bulunan kimse ateşten çıkacaktır." Ebu Said der ki: "Kim (bu ihbarın ifade ettiği hakikatten) şüpheye düşerse şu ayeti okusun: "Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz..." (Nisa, 40). (Tirmizi, Sıfatu Cehennem 10)

Şefaate ne vesile olur?

Ebu Hureyre (ra) rivayet ediyor: "Hz. Peygamber (sas) 'Ey Allah'ın Resulü, kıyamet günü senin şefaatinle en ziyade saadete erecek olan kimdir?' diye sormuştum. Bana: "Hadislere karşı sende olan aşkı görünce, bu hususta senden önce bana bir başkasının sualde bulunmayacağını tahmin etmiştim.' açıklamasını yaptıktan sonra şu cevabı verdi: 'Kıyamet günü benim şefaatimle en ziyade saadete erecek olan kimse, samimi olarak ve içinden gelerek 'La ilahe illallah. Muhammedün Resulullah' diyen kimsedir." (Buhari, İlm 34, Rikak 50)

Müminin her hali hayırlıdır

Mümin kişinin durumu ne kadar şaşırtıcıdır! Zira her işi onun için bir hayırdır. Bu durum, sadece mümine hastır, başkasına değil: Ona memnun olacağı bir şey gelse şükreder, bu ise hayırdır; bir zarar gelse sabreder, bu da hayırdır. (Müslim, Zühd 64)

BİR HADİS

إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ

İnne'd-dâlle ale'l-hayri ke-fâılihî

"Hayırlı bir işe vesile olan, onu yapan gibidir." (Tirmizî, İlim, 14)

FOTOĞRAF: AFP

Ateşe koşan kelebekler gibi

Hz. Peygamber (sas) buyurdular ki: 'Benim misalimle sizin misaliniz, şu temsile benzer: Bir adam var ateş yakmış. Ateş etrafı aydınlatınca, pervaneler (gece kelebekleri) ve aydınlığı seven bir kısım hayvanlar bu ateşe kendilerini atmaya başlarlar. Adamcağız onları kurtarmaya (mani olmaya) çalışır. Ancak hayvanlar galebe çalarak çoklukla ateşe atılırlar. Ben (tıpkı o adam gibi) ateşe düşmemeniz için belinizden yakalıyorum; ancak siz ateşe ateşe koşuyorsunuz. (Buhari, Rikak 26)

Allah insana imkanlar verir, çalışma gücü, canlılık, aşk u iştiyak ve sağlık verir. İnsan bu noktada bu imkanları O'nun yolunda değerlendirmek durumundadır.

Mü'min her zaman hareket halinde olmalıdır

Mü'min, çalışırken de dinlenirken de hareketi hayatına esas yapmalıdır. Mesâisini çok iyi tanzim etmeli ve hayatında boşluğa hiç yer bırakmamalıdır. Gerçi, beşerî bir ihtiyaç olarak tabii ki o da dinlenecektir; ama zarurî uyku haricinde onun dinlenmesi de yine aktif dinlenme şeklinde gerçekleşmeli ve onun istirahati bir işten bir başka işe intikal şeklinde olmalıdır. Mesela, kitap mütalaa ederken zihni yorulursa, kendini evrâd ü ezkâra vermeli; vakti gelince namazla nefeslenmeli, bir kere de kıyam, kıraat, rüku ve secde lisanıyla Cenâb-ı Hakk'a teveccüh etmeli; sonra sâir işleriyle meşgul olmalı, onları yaparken bedenî yorgunluğa düşerse, o yorgunluğu atmak için hemen kapının önünde hazır bekleyen ikinci bir namaza kalkmalı... ve böylece, "çalışarak dinlenme, dinlenirken çalışma" metoduyla dinamik bir hayat tarzı ortaya koymalıdır.

Bir ferdin kalbinde öldükten sonra dirilme inancı varsa, o, bu inanç çizgisinde ameller ortaya koyacak; Rabbi uğrunda, dünyada gösterdiği bütün cehd ve gayreti değişik değişik cennet nimetleri halinde ötede mutlaka bulacağını düşünerek sürekli salih ameller işleyecektir. O her an başka hayırlı bir işin peşinde olacak ve ahiret azığı tedarik edebilmek için dur durak bilmeden çalışacaktır. Böyle bir çalışma, zâhiren dünya için de olabilir; o işe asıl değer kazandıracak olan husus niyettir. Şayet insan, "Cenâb-ı Allah bana versin, ben de onu değişik şekillerde Rabbime iade edeyim. Rabbim sağanak sağanak başımdan yağdırsın, ben onları baraj gibi bir merkezde biriktireyim; sonra da kanallarla kuvve-i inbatiyesi olan arazinin bağrına salayım." düşüncesindeyse, onun dünyalık gibi görünen işleri bile Bâkî'ye yöneliktir ve beka yörüngelidir.

“Hele biraz keyfine bak” düşüncesi doğru mu?

DÜĞÜMLERi ÇÖZÜN!

Peygamber Efendimiz (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) buyurur ki, “Bir insan (gece) uyuyunca şeytan onun boyun köküne üç düğüm atar. Her düğümle beraber, “Önünde uzun bir gece var, rahat uyu!” der. O kimse gece uyanıp abdest alırsa, bir düğüm çözülür. (Kur'ân okuyarak, tesbîh ve tehlîl ederek) Allah'ı anarsa, bir düğüm daha çözülür. Bir de namaz kılarsa, şeytanın düğümlerinin hepsi çözülür. Böylece insan, canlı ve hoş bir hâlet-i ruhiye ile sabaha erer. Aksi halde içi kararmış ve uyuşuk bir halde sabahlar.” Bir taraftan nefis diğer yandan da şeytan sürekli insanın kulağına fısıldar dururlar; “Rahat et, hele azıcık daha yat, keyfine bak, biraz daha dinlen!” derler. İnsan, bu nefsî ve şeytanî çağrılara uyup biraz daha uyusa ve dinlenme vaktini uzatıp dursa da, o fısıltıların ardı arkası kesilmez. Tembellik, biraz daha rahat etme duygusunu tetikler ve bütün bütün uyuşukluğa sebep olur. Dolayısıyla, ilk şeytanî fısıltı anında iradenin hakkını verip doğrulmak, kalkıp yataktan uzaklaşmak bir tepeyi aşmak gibidir; o tepeyi aşan insan işin gerisini de yavaş yavaş getirir. Bazen üzerinize aldığınız bir sorumluluk, altından kalkılmaz gibi olur da çok zorlanırsınız; o işe başlamada biraz çekimser davranır, az sıkılır ve hatta bunalımlar yaşarsınız. O meselenin bir köşesinden başlar, projesini yapar, ana noktalarını belirlerseniz, işin temel atkılarını örgülemiş sayılırsınız. Sonra onu güne veya saatlere taksim edersiniz; on saatlik bir işin bir saatliğini bile yaptığınız zaman, içinizde bir rahatlama hissedersiniz.

Mehmet Akif, milli marş için tespit edilen 500 lirayı fakir çocuklar için bağışlamıştı. Büyük insan bu sırada bir arkadaşının paltosunu dönüşümlü giyiyordu.

■ **M. ENİS AYDIN**

İSTİKLÂL MARŞI nasıl kabul edildi?

İstiklâl mücâdelesinin en çetin bir safhasında milletin duygularını belirtecek bir "İstiklâl Marşı"nın yazılması istenmiş ve böylece, Maarif Vekâleti tarafından bir müsabaka açılmış ve yarışmada birinciliği kazanacak kişiye 500 lira nakdî mükâfat verileceği ilân edilmişti. Yurdun her tarafından 500'den fazla şâir müsabakaya girmişti. Fakat yazılan marşlar, milletin hissiyatına tercüman olacak bir durumda değildi. Mehmed Âkif, marşın ödüllü olmasından dolayı yarışmaya katılmamıştı. Zamanın Maarif Vekili Hamdullah Suphi böyle bir marşın ancak, Mehmed Akif Bey tarafından yazılabileceğine inanmış ve 5 Şubat 1337, Milâdî 1921 tarihinde şu mektubu kendisine yazmıştır:

"Pek aziz ve muhterem efendim, istiklâl marşı için açılan müsabakaya iştirak buyurmamaklarındaki sebebin izâlesi için pek çok tedbirler vardır. Zât-i üstadânelerinin matlûb şi'iri vücûda getirmeleri maksadın husûli için son çâre olarak kalmıştır. Asl endîşenizin icâbettiği ne varsa hepsini yaparız. .."

Bu mektubun yazılmasından bir ay bile geçmeden milletin istediği İstiklâl Marşı yazılmış ve kahraman orduya ithaf olunmuştu. Marş, Maarif Vekili Hamdullah Suphi ve arkadaşları tarafından beğenilmişti. Yalnız bu marşın üstadı rencide etmeden Büyük Millet Meclisi'nden nasıl geçirileceği üzerinde düşünülmüştü. Bu sıralarda Maarif Vekâleti'nce seçilen yedi marş da Büyük Millet Meclisi'ne getirilmişti. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 1 Mart 1337 (1921) tarihindeki toplantısında kararı, Karesi Meb'usu Basri Çantay, Meclis'e gelen marşlardan birinin okunması için bir takrir vermişti. Bu takrir Meclis üyelerinin re'yine sunulmuş ve tasvîb olunmuştur. Marşlardan birinin okunması için Meclis Reisi tarafından, Hamdullah Suphi Bey kürsüye davet edilmiş ve ezcümle şöyle konuşmuştur:

-Arkadaşlar, hatırlarsanız, Maarif Vekâleti son mücâdelemizin ruhunu terennüm edecek bir marş için şâirlerimize müracaat etmiştir. Birçok şiirler geldi, bura-

Âkif denince aklımıza ne geliyor?

İstiklal Marşı'nı pek çoğumuz ezbere biliriz. Ya ötesini... "Çanakkale Destanı'nı, Âkif'in ideal genci Asım'ı, Köse İmam'ı tanıyor muyuz? Hele Kocakarı ile Ömer'in hikâyesini, Âkif'in dilinden okuduk mu hiç? Necid çöllerinde Âkif'le birlikte yürüdük mü? Göğsünü kabarta kabarta İstiklal Marşı'nı dinleyen bir nesil, o eşsiz marşı yazan şairi de yakından tanımalıdır. Doğruluğu, edebi, vefası, cömertliği, kerem ve mertliği ile hep sevilip sayılmış olan Âkif'i tanımamak çok büyük bir kayıptır..

da yedi tanesi en fazla vasfı hâiz olarak görülmüş ve seçilmiştir.

Hamdullah Suphi, gür sesiyle Meclis'in kürsüsünde İstiklâl Marşı'nı okumuştur. "Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet; Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin İSTİKLÂL" mısraları ile bu marş, Meclis üyelerinin şiddetli ve heyecanlı tezahüratına vesile olmuş, salon alkış sesleriyle dolmuştur. Kastamonu Meb'usu Dr. Suad Bey, 12 Mart 1337 (1921) tarihinde Büyük Millet Meclisi Riyaseti'ne, "Riyâset-i Celîle'ye: Müzâkere kifayetini ve Mehmed Akif Bey'in İstiklâl Marşı'nın kabulünü teklif ederim." şeklinde takrir vermiştir. Takrir Meclis Reisi tarafından oya sunulmuş ve kabul edilmiştir. Böylece Mehmed Âkif tarafından yazılan şiir İstiklâl Marşı olarak ekseriyetle kabul edilmiştir. Kırşehir Meb'usu Müfid Efendi, bu marşın, Hamdullah Suphi Bey tarafından kürsüde tekrar okunmasını, Konya Mebusu Refik Koraltan da milletin ruhuna tercüman olan işbu İstiklâl Marşı'nın ayakta dinlenmesini teklif etmiştir. Bunun üzerine 12 Mart 1337'de (1921) kabul edilen ve kanunlaşan İstiklâl Marşı tekrar Hamdullah Suphi tarafından okunmuş ve marş ayakta dinlenmiştir.

Mehmed Âkif'e niçin istiklâl Marşı'nı Safahât'ına koymadığı sorulduğunda o büyük insan, "O benim değildir. Ancak milletimindir." diye cevapta bulunmuştu. Akif, 500 lira olan ödülü fakir çocuk ve kadınlara örgü öğretmek, bir geçim sağlamak gayesiyle faaliyette bulunan Darü'l-Nisaiyye'ye bağışlamıştır. Bu büyük insan bu bağışta bulunurken Ankara'nın o yakıcı soğuklarında bir arkadaşının paltosunu dönüşümlü giyerek dışarı çıkabiliyordu.

Kendini gençlere adayan bir insan; Hacı Kemal Erimez

HACI ATA

Acaba hangi gencin yüreğinde Hacı Kemal ağabeyin niyeti ve iradesi yatıyor? Kim bilir? Belki birinin, belki de her birinin...

HAMDULLAH ÖZTÜRK

Aklı binlerce kilometre ötelerdeydi. Kafasında evirip çevirdiği şeylere kendisini öyle kaptırmıştı ki, yüreğindeki sıkıntıyı fark edemiyordu. Daralan damarlar ve sıkışmaya başlayan kalp, beyne ihtiyacını arz edecek bir yol bulmaktan aciz kalmıştı. O esnada telefon çalmaya başladı.

Telefonun öbür ucunda bulunan Kadir Bey, Hocent şehrinde okul açmak için yaptıkları başvuruya olumsuz cevap verildiğini bildiriyordu. Telefonu kapattı. Ardından bir telefon daha geldi. Aldığı ikinci haber de pek iç açıcı değildi. Zihni dağılmış ve biraz kendine döner gibi olmuştu ki kalbindeki sıkışmayı fark etti. Çocuklarını çağırdı, borçlarını, verdiği sözleri ve üzerindeki emanetleri bir bir saydı. Ardından vasiyetini bildirdi. Hastaneye ulaştıklarında komaya girmişti. Dokuz gün komada kaldı. Rabb'ine yürüdüğü zaman takvimde 13 Mart 1997 Perşembe yazıyordu. Şanlı tarihimizi sırtında taşıyan küheylanlar gibi koşmuş, koşmuştu... Ve bir seher vakti kalbi çatlamıştı. Taciklilerin Hacı Atası, Türklerin Hacı Ağabey'i Hacı Kemal Erimez artık aramızda olmayacaktı...

Kendisine has tebessümü ile "Bizi Tacikistan kurtardı." demiş Hacı Ata rüyada bir sevenine.

İLLÜSTRASYON: NECİP ŞAHİN

Bugün Asya Cumhuriyetlerine köprü kurulmuşsa bunda Hacı Kemal Erimez'in büyük fedakarlığı vardır.

FOTOĞRAF: MEHMET DEMİRCİ

Biz de Kadir Tufan Bey'e sorduk o yılları. Okulların eğitim temsilciliğini yapan Kadir Bey, Tacikistan yıllarında Hacı Ata'nın hep yanında olmuş birisi. Anlatmaya yolculuktan başlıyor Kadir Bey. "Direkt uçuş yoktu Tacikistan'a." diyor. Önce Özbekistan'ın başkentine iniyor uçak. Oradan ikinci bir uçakla Sarasya şehrine gidiliyor. Sonra başka bir vasıtayla sınıra geliniyor ve 300 metrelik tampon bölge yaya olarak geçiliyor. Ardından bir başka vasıtayla 70 kilometre daha kat edilerek Duşanbe'ye varılıyor. Kalp damarları kapalı ve defalarca kriz geçirmiş bir pîr-i fâninin sık sık yapmak zorunda olduğu seyahatin en kestirme yolu böyle. Tabii ki bu yolculuğa bir de Hacı Ata'nın prensiplerini ilave etmek gerekiyor. Hacı Ata asla eli boş gitmezmiş ziyaretlere. Bu sebeple yolculuktan üç gün önce alışveriş stresi sararmış yaşlanmış yüreciğini. "En az beş bavulla yola çıkardık." diyor Kadir Bey. Bir keresinde uçak küçük olduğu için bavullarının uçağa sığmadığını görmüş ve yolculuğu ertelemiş, Hacı Ata. Nasıl gitsin ki? Uğradığı yerlere küçük de olsa bir yadigâr bırakmadan geçmek olur mu?

Devlet ricaline karşı çok saygılıymış Hacı Ata. Bakanlarla direkt görüşebildiği halde asla bu yolu kullanmazmış. Sekreteri arar, randevu yazdırır ve öyle gidermiş rical-i devletin ziyaretine. Protokol kurallarını bir bir yerine getirirmiş. Kendisini Ata kabul eden genç bürokratların karşısında bile ceketinin düğmesi hep ilikli, kendisi de bir adım geride olurmuş. Taşkent'e indiği zaman önce oradaki okulları tek tek ziyaret edermiş. Ardından Özbekistan eğitim bakanına, valiye ve Taşkent eğitim müdürüne uğramak yer alırmış rutin programında.

Yolculuğun en zor kısmını eldeki bavullarla 300 metrelik tampon bölgeyi geçmek oluştururmuş. Ne var ki, Duşanbe'ye ulaşmakla da bitmezmiş bu uzun yol. Hacı Ata, Dursunzâde kentinde kalmayı tercih edermiş. "İlk okulumuzu burada açtık. Burası bizim ilk göz ağrımız." dermiş. Duşanbe ile Dursunzâde arasında 12 polis noktası varmış ve bu noktaların hepsinde kontrolden geçerlermiş. Kontrol noktası bol bu etap, Hacı Ata'nın her gün iki defa kat ettiği yolmuş; çünkü işler Duşanbe'de görülüyormuş.

"İlk göz ağrımız" deyince duraklıyor Kadir Bey. Birlikte o günlere gidiyoruz.

Tacikistan'a okul açmak için geldikleri zaman bir otele yerleşmişler. Çalışmaları devam ederken iç savaş patlak vermiş. Eğitim bakanı, "Sizin hayatınızı garanti edemeyiz. Türkiye'ye dönün." demiş. "Karşımda bir yangın var. Alevi göklere yükseliyor. İçinde evladım yanıyor..!" sözleriyle yola çıkmış bir şefkat abidesi hiç geri döner mi? "Sayın Bakanım! Bize isabet edecek kurşunda adımız yazılıdır. Biz buraya okul açmaya geldik. İzniniz olursa açmadan dönmek istemiyoruz." demiş.

"Bize isabet edecek kurşunda adımız yazılıdır." sözü bizi tarihin derinliklerine götürüyor. Plevne müdafaası esnasında Gazi Osman Paşa'nın tüm apoletlerini takarak avcı hattında dolaşması geliyor aklımıza. Askerler "Paşam, düşman sizi fark etti, atışlarını üzerinizde yoğunlaştırdılar." ikazında bulunur. Paşa zaten bu refleksi beklemektedir. Gelecek yardımdan ümidini kesmiş, eldeki kıt imkânlarla sonuna kadar birlikte dayanmak zorunda olduğu kader arkadaşlarına moral vermek istemektedir. "Evladım!" der, "Bize isabet edecek kurşunun üzerinde ismimiz yazılıdır. Endişe etmeyin."

Milli ruh kim bilir kaç defa ve değişik insanların dilinde aynı kelimelerle ifadesini bulmuştu.

İç savaşa rağmen Allah (cc), 1993 yılında Dursunzâde kentinde ilk okulu açmayı nasip eder. Bu arada iç savaş bütün hızıyla devam etmektedir. Hacı Ata ve öğretmenler okulun kalorifer dairesini sığınak olarak kullanır ve geceleri orada yatarlar. 80 bin kişinin ölümüyle sonuçlanan savaşta öfke silah olup patlarken, şefkat mermi vızıltıları arasında eğitim gergefi üzerinde sevgi nakışları işlemektedir. Kadir Bey sert bir şekilde çalınan kapının sesiyle uyanır bir gece. Endişe içinde kapıyı açar. Karşı odada uyuyan Hacı Ata kalp krizi geçirmiş ve yerde sürünerek Kadir Bey'in odasına ulaşmaya çalışmaktadır. Ulaşamayacağını anlayınca ayağındaki terlikle kapıya vurmaya başlamış. Hemen doktor çağırmışlar. Krizi atlatan Aksakal, hiçbir şey olmamış gibi kaldığı yerden devam etmiş. Bu arada altı kolej, bir international school, bir üniversite yurdu, bir tane de bilgisayar ve dil kursu açılmıştır.

Hacı Ata'nın kalorifer dairelerinde yatarak inşasına çalıştığı okullar mezun veriyor şimdi. Kalbi vefa ile çarpan Tacik gençlerini Hacı Ata'larının kabrini çevrelemiş görünce ağaç misali geldi aklıma. Ağaç, meyve yüklü dallarını yere doğru eğerek tohumuna sanki şöyle der: "Bak ben vefasızlık etmedim. Sen kendini feda ederek beni doğurdun. Ben de üzerimdeki binlerce meyvenin kalbine senin gibi olsun diye çekirdekleri gömdüm." Acaba hangi gencin yüreğinde Hacı Kemal ağabeyin niyeti ve iradesi yatıyor?

Kim bilir?

Belki birinin, belki de her birinin...

FOTOĞRAF: KADİR BEŞİKÇİ

Hiç Hacı Ata'yı ziyaret ettiniz mi?

Hacı Kemal Beyin mezarı İstanbul Topkapı'da anıt mezarların bulunduğu alandadır. Her yıl vefat yıldönümü olan 13 Mart günü başta olmak üzere çeşitli vesilelerle sürekli ziyaret edilir. Yurt dışında görev almış bir kişi, Eyüp Sultan hazretlerinden sonra onu da ziyaret etmeden kutlu görevine gitmeyi düşünmez. Ulaşımı da çok basit. Turgut Özal merhumun mezarının olduğu alana giderken 2. çeşmeden sola dönüyoruz, Turgut Özal'ın kabri arkamızda kalıyor. İleri doğru sağ sıradaki 9 mezarı geçtikten sonra sağdan ikinci mezarda merhum yatıyor.

FOTOĞRAF: SELAHATTİN SEVİ

Fethullah Gülen Hocaefendi:

O, HEP BİR ADIM ÖNDE YAŞADI

Hacı Kemal Erimez, 30 yılı aşkın bir süre Fethullah Gülen Hocaefendi'nin yanında koşturdu. Bu süre zarfında Hocaefendi'yle çok farklı yakınlıkları oldu. Muhterem Fethullah Gülen, bize arkadaşını anlatıyor.

Hacı Kemal Bey ile eskilere dayanan bir dostluğunuz var. Onun sizde iz bırakan en belirgin vasıfları nelerdir?

Hacı Kemal Bey, zannediyorum çoğumuzdan, çoğundan birkaç kalem öndedir. Çok kimseye hakkı geçmiştir. Çok kimsenin elinden tutmuştur. Eskiden beri doğru bildiği şeyde koşturup dururdu. Çok vefalı biriydi. Bu açıdan bazı insanlar vardır ki, işte birkaç insanla aralarında alacakları verecekleri vardır. Hakları vardır. Fakat Hacı Kemal'in çok kimseden alacağı vardır. Civanmertliği, bu hizmette inandığı çizgide -nasıl inanıyorsa- o uğurda niyetine göre ömür boyu koşması... Hele son zamanlarda Orta Asya'da yaptıklarıyla belgeselleştirilmesi gerekli olan bir irfan abidesi, bir değerler abidesiydi o.

30 yılı aşkın bir süredir hizmet eden Hacı Kemal Ağabey'in hizmet etmeyi irade etmesi ile Allah'ın ona olan lütufları arasında nasıl bir irtibat vardır?

Bu koordinasyon veya münasebeti tenasüb-ü illiyet prensibi açısından ele alıp ifade etmemiz mümkün değil. İnsan iradesiyle bu mazhariyeti hasıl etti desek, o zaman iradeyi çok abartmış oluruz. Ama şart-ı adi planında Bütün insani değerlere, insani faziletlere, insanın yükselmesine, o irade, yerinde bir rıhtım, yerinde bir alan ve yerinde de bir rampa olur. Onunki nasıl bir iradeydi, onun takdiri bize düşmez. Hele şu ilk misafir olduğu gecede onu kendi Rabb-i Kerim'i bilir. Hakimlik ve hakemlik vazifesini bize vermemişler.

Bir diğer yanı da bazen, insanlardaki küçük istidat ve liyakatlara tedelli yoluyla, tenazul yoluyla İlahi inayet geliyor, ulaşıyor. Bu defa da o İlahi inayet yönlendirici oluyor. Tıpkı seyr-i süluku ruhanide, cezbi iczaba gelen insanların halleri gibi. Artık onlar pek de iradelerini kullanmıyorlar. Belki o cezb-i incizab dalgalarıyla sürekli bir kuvve-i kudsiye, bir cazibe merkezi tarafından çekiliyorlar.

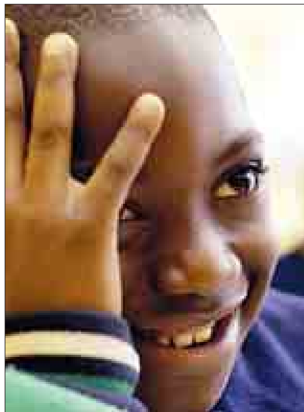
Hacı Ata, ata diyarında öz kardeşlerle birlikte...

Hacı Kemal bey, yine dualarla tüllenen bir temel atma merasiminde.

Benim itikadım daha ziyade o merkezde. Rabiatu'l Adviye Hazretleri Cenab-ı Hakk'a tazarru ederken, "Allah'ım Benim sana olan alakam ve aşkım değil; Senin bana olan alakan ve muhabbetin hürmetine.." diyor. Bu açıdan o tedelli ve tenezzul çok önemlidir. 'Allah öyle diledi, Allah öyle eyledi' şeklinde bakmak garantili bir şeydir. Çünkü insan bir sebeple belli bir noktaya gelmişse ve o sebebi az da olsa seziyorsa -ki o sebebin sezilmemesi ayrı bir ihsan-i İlahidir- o zaman o ihsan bir mekre dönebilir. Az bir şey aklının köşesinden yaptım, ettim, çattım, becerdim.. gibi şeyler geçse mekre dönmüş olur. Çünkü bunlar Kur'an-ı Kerim'de hep Allah düşmanları tarafından söylenmiştir.

Hiçbir peygamber ben bilirim demez. Hususiyle Alemin Efendisi "Ne nezdimde hazineler olduğunu iddia ediyorum, ne de bir şey bildiğimi" buyuruyor. "Ben bilmem" diyor. Ben bilmem sözü o kadar çok ağzından çıkıyor ki gerçekten hiçbir şey bilmediğini zannedersiniz. Ama bütün insani bilgiler bilgisinin yanında deryadan bir katre kalan Allah'ın bilgisine göre Hızır vari meseleye yaklaşmak icap ediyorsa öyle demek düşer. Cenab-ı Hakk'ın o inayeti bize sadece bilme, bildirme, duyurma, hissettirme ve sevk etme mevzuunda değil. Hemen hayatın her safhasında öyledir. Bu sebeple İlahi inayet öncelikli yaşıyoruz şeklinde yaklaşmak daha isabetli olur. Ama onun belki bir istidadı, bir liyakati vardı. Sonradan da bu insan bu işleri böyle ortaya koyunca, -biraz evvel de 30 sene ciddi bir vefa hissi ile hizmet ettiğini söyledim- onun gibi bu kadar hizmet etmiş olan başka insanlar da vardır ve muhakkak küçük hataları olmuştur. 'Hata edenlerin hayırlıları tövbe edenlerdir' fehvasınca hata yapanlar hakkında konuşanlar, hata edenin tövbe etmiş olması ihtimaline binaen affedilmez bir hataya düşmüş olurlar. Hele bir de hata ettin, hata etti dedikleri kimse ile buluşup helallik alamamışlarsa Hafazanallah!

Şimdi bu insan (merhum Hacı Kemal Ağabey) bir ihsan dalga boyunda istifadeleri olmuş, sonra bu yol girmiş ve bu yolun hakkını yerine getirmişse -Eğer getirmişse şayet- liyakatini ortaya koymuş demektir. Bu da şu demek olur: Allah gelecekte onun çok yüksek bir performans ortaya koyacağını biliyordu, bildi ve dolayısıyla başta onu böyle hidayet etti dersiniz.

Hali vakti yerinde olmasına rağmen gözü dünya malında pek olmadı. Çok mütevazı bir hayat yaşadı. Bunun altında yatan sır perdesi nedir?

Ben onun geniş imkanlara sahip olduğu dönemleri bilirim. Dükkanlarını sattı, evini sattı... Ve ben doğru mu söyledim, yanlış mı söyledim, kendi hakkımda hüküm vermeseydim daha rahat konuşurdum ama... Yani, "Hacı Kemal, senle benim evimiz olmaması lazım, dünyaya çalışıyoruz hissini etrafa uyarmayalım." diye söylerdim hep. Oysaki, objektif düşünce olarak çoluk çocuğu olanın başını sokacağı bir evi olmalı. Kira, evden eve taşınma çok şirin değil. O, zannediyorum çoklarından akıl almış, çoklarına akıl vermişti. Eskiden evi vardı, fakat vefat ederken ilk sekerata girdiği anda bir garip olarak ölüm anına girdi, yabancı bir evdeydi, hatta çocukları bile yanında yoktu. Allah o lütfu da ona ihsan etti. Çünkü buyuruluyor ki; "Garip ölen şehittir". İlk sekerata girdiği zaman yanında kimsesi yoktu.

Hizmet-eğitim aşkından ve cömertliğinden biraz bahseder misiniz?

Çok cömertti. Bunu bütün arkadaşları bilirler. Ben Ege'de gezici olduğum zaman da -onun çocukları o zaman küçüktü, ben evinde de kaldım- teybi elinde ben nereye gittiysem o da oraya geldi. Bizim yaptığımız bir hizmet olmayabilir. Fakat onlar bir hizmet kabul ettiklerinden dolayı niyetlerine göre sevap alırlar. Cömertlik çok önemlidir, bir iki defa size arz etmiştim, kuyrukluyıldızlar gibi gezen büyük veliler vardır. Mesela İbn-i Ethem gibi ve bunlardan birisi de İbrahim Havas. Bunlar belde belde dolaşırlar, Anadolu'yu kaç defa baştan aşağı taramışlardır. Hadis-i şerifte buyuruluyor ki: "Cömert insan fasık da olsa cennete girer". Hacı Kemal fasık değildi. Fakat cömert bir insandı. Çocuklarının bugünkü sarraflık işleri olmasa Hacı Kemal'in şahsı adına hiçbir şeyi yoktu. Onun bir şahidi de Yahya Bey'dir. Benim onda takdir ettiğim çok evsaf vardır. Kendini unutacak kadar fenafi'd-dava, fenafi'l-hizmet bir insandı. Arz ettiğim gibi 80 senesi, bütün arkadaşların bir Civanmertliği vardır da, -6 sene çok ciddi sıkıntı yaşadım- bu sıkıntı zamanlarında o, ilk günden itibaren hep yanımda oldu. Aramızda böyle de bir uyum vardı. Tabii insanın bunları unutması mümkün değil. Yani hayatımda onun o kadar çok civanmertliğine şahit olmuşumdur ki saymakla bitiremem.

Sudan-Türk Koleji'nde öğrenim gören öğrenciler.

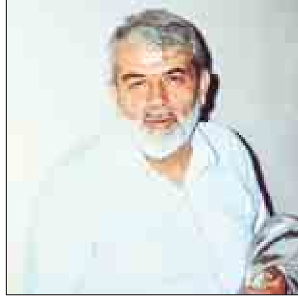
"Bismillah, hayırlı olsun" temennileriyle kurdelası kesilen bir müessese.

Rus Tereza, Hacı Ata'yı anlatıyor

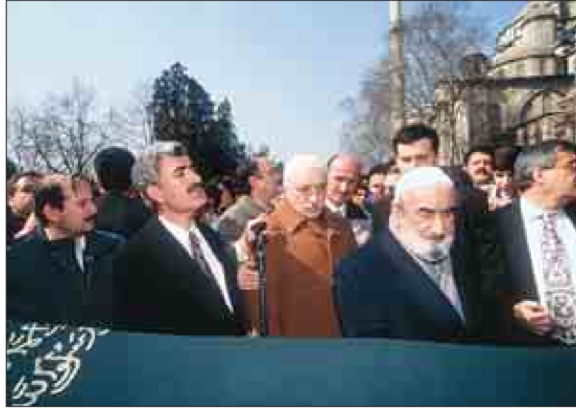
Ben Tereza, 17 yaşındayım. Rus'um. İki yıl önceye kadar Tacikistan'da yaşıyordum. Annem Hacı Kemal Erimez ile birlikte çalışıyordu. O sıralar Hacı Ata'mız ilk liseyi Tursunzade'ye açmıştı. Ben daha ufaktım. Sık sık okula annemin yanına gelirdim. Annem okulda şef aşçı olarak çalışıyordu.

Hacı Ata bizle karşılaştığında, ablama ve bana her zaman tebessüm eder, başımızı okşardı. Biz o zaman Türkçeyi bilmiyorduk. Onun sıcaklık ve sevgisi bize karşı davranışlarıyla anlaşılıyordu. Bizi sadece annemiz büyüttü, babamız yoktu. Hacı Kemal abi bizim için dede gibiydi. Biz ailecek o zaman Hristiyan'dık. Gerçek Müslümanları o zamana kadar tanımamıştık. Bir yıl geçti. Okuldaki abileri ve öğretmenleri, özellikle de Hacı Dede'yi çok sevdik. 13 Mart 1997'de Hacı Dede'nin ölümü, bizim hayatımızı değiştirdi. O güne kadar hiç düşünmemiştik hayatımızdaki önemini. O bizim için örnek insandı. 14 Mart 1997'de biz Müslümanlığı kabul ettik, yeni bir hayata başladık. O zamanlar ben 12 yaşındaydım. İslamiyet'i oradaki öğretmenlerin hanımlarından öğrendik. Başlarda hiç kolay olmadı, özellikle de annem için. Çünkü biz Rus'tuk. Daha sonra ablam Türk abilerden birisiyle evlendi. Bir yıl sonra 12 Mart 1998'de bir oğlu oldu. Ona tabii ki Hacı Dede'nin ismini verdik. İnşaallah o bu ismi layıkıyla taşır. Hacı Dede'miz gibi. Üç ay sonra ablam ve eniştem Türkiye'ye dönüş yaptılar. Sekiz ay sonra biz de annemle Türkiye'ye yerleştik. Şu sıralar Küçük Dünyam isimli kitabı okumaktayım.

Şimdiye kadar hafızalarımızda yer edinmiş nice cumalara, nice cenaze namazlarına mekan olmuş bu caminin avlusu, bir Necip Fazıl, bir de Turgut Özal'ın cenazesinde dolmuştu. Musalla taşı belki nice yiğitleri ağırladı; ama hiçbiri Hacı Kemal beyinki kadar duygu yüklü olmadı.

Yıllar öncesinde bir Zaman gazetesi ziyareti. Hüseyin Gülerce ve Mustafa Başarı beylerle birlikte.

Hizmetle dolu bir ömür

Sevenlerinin "Hacı Kemal Ağabeyi" 22 Nisan 1926 yılında Samsun'un Havza ilçesinde dünyaya gelir. Ama, hayatının büyük bir kısmını Ege'de geçirir. Ege Bölgesi'nde geçen hayatının ilk yılları, daha sonraları kök salacak olan hizmetin ilk tohumlarının atıldığı dönemlerdir. Kabına sığmayan bir insan olan Kemal Erimez gençlik yıllarında Ege Bölgesi'nde deve güreşleri tertip eder. Aydın-İncirliova'da ilk defa mehter takımını kurar. Sevincinden mehterin ilk gösterisinin yapıldığı gün de mehterin en önünde kendisi yürür. İçinde milletine, yurduna ve dahası inancına olan hizmet aşkıyla kavrulan Hacı Ağabey'i nerede hayır işi varsa orada görmek mümkündür o dönemler.

Erimez, onda eriyeceği bir öğretici, yol gösterici, milletine ve dinine hizmette "tavsiyelerini, hatta imalarını emir telakki edeceği" birini aramaya ta o zamanlar başlamıştır. İlk zamanlar Konyalı Tahir Büyükkörükçü Hocaefendi ile başlayan münasebetleri, daha sonraları Edirne'den İzmir Kestanepazarı'na tayini çıkan Yaşar Tunagür Hocaefendi ile devam eder. Hali vakti yerinde olmasına rağmen dünya malına aldırmaksızın Tunagür Hoca ile birlikte hayır işlerine koşturur, bir dediğini iki etmez; Tunagür Hoca'nın vaazlarını yanında hiç eksik etmediği teybi ile kaydeder; daha sonra onları çoğaltarak civar kasabalara dağıtırdı.

Aydınlı Hacı Kemal zengindi. Türkiye'nin nabzını ve siyasetini elinde tutan insanlara çok yakındı. Adnan Menderes'i karşılamak için kamyonlara insanları doldurur götürürdü. Başbakan Demirel Aydın'a geldiğinde doğru Hacı Kemal'in evine gider, orada ağırlanırdı. O, çevre insanının isteklerini Ankara'ya taşıyan kişiydi. Kimseye açıklamadı, çünkü kendisinden övgüyle söz edilmesi onu sıkıyordu. büyük ihtimalle siyasete girmeyi teklif etmişti Demirel ona, evinde misafir kaldığı bir gün.. veya Menderes. Bütün bunları es geçti Hacı Kemal. Kendi taşralı muhayyilesinden hareketle, bu millette eksik olan bir şeylerin bulunduğunu seziyor, adını koyamıyordu. Ta ki, onda çok ama çok şey bulduğu genç Fethullah Gülen'le karşılaşana kadar.. "Hacı Kemal Ağabey" Fethullah Gülen Hocaefendi gibi bir kılavuzun işaretleriyle coştukça coştu. Anadolu karış karış oldu Erimez'in ayaklarının altında. Yanında başka Hacı Kemal'ler de yok değildi. Yetmedi. "Eğitim, ille eğitim" diyen ve tarihî bir restorasyon için reçeteyi veren "hocasının" gözyaşlarını kendine enerji yapıp bu defa bilmediği, tanımadığı Orta Asya'ya koştu.

Dünyanın birçok bölgesinde afetler ve kuraklıklar dolayısıyla açlık ve ölüm sınırında milyonlarca insan yaşıyor. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Kurban Bayramı'nda insanımız on binlerce kurban için vekalet vererek zor durumdaki ülkelerde kestirdi. Gözyaşı ve vefa duygularının birbirine karıştığı yardım kampanyası kıtalar arasındaki kardeşlikleri perçinledi.

Kurban etiyle gelen sevgi ve kardeşlik

FOTOĞRAF: REUTERS

Pakistan: Deprem, kar ve kurban...

■ **METİN KESKİN/ALMANYA**

Dost ve kardeş ülke Pakistan 8 Ekim 2005 tarihinde büyük bir depremle sarsıldı. Merkez üssü Keşmir bölgesi olan depremde yaklaşık 100 bin insan hayatını kaybederken 3,5 milyondan fazla insan evsiz kaldı. Yokluk içindeki bu insanlar şimdilerde kış şartlarına karşı ölüm kalım mücadelesi veriyor. Depremin ilk günlerinde dünya çapında küçük bir yardım kıpırdanışının ardından Pakistanlı depremzedeler hızla unutuldu. Fakat Türk insanı kendini Milli Mücadele sırasında unutmayan Pakistanlılara adeta bağrını açtı. Hem deprem başlangıcında hem de sonrasında örnek bir vefa tavrı gösterdi. Çünkü bu mübarek insanların ataları Milli Mücadele sırasında aynı civanmertliği sergilemişlerdi.

■ Bayram namazını Himalayaların zirvelerindeki bir camide kılıyoruz. Buz gibi havada buz gibi suda abdestimizi alıyoruz. Caminin avlusunda bulunan bir hasırın üzerinde saf tutarak 'Duha Suresi'ni okuyarak namazımızı eda ediyoruz. Sûredeki "Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı... Öyleyse yetimi sakın ezme. El açıp isteyeni de sakın azarlama. Ve Rabbinin nimetini minnet ve şükranla an." ifadeleri bizi başka dünyalara götürüyor.

■ Depremin üzerinden aylar geçmiş olmasına rağmen daha acılar taptaze ve yıkılan bina molozları olduğu gibi duruyor. Yerle bir olan bir cami görüyoruz. Ama insanlar her şeye rağmen hayat dolu ve hayata bağlı.

■ Kurbanları kesip temizleyecek ve parçalara ayıracak olan onlarca kasap tutulmuş. Avrupa ağırlıklı olarak dünyanın dört bir bucağından gönderilen kurban hisseleri belirli bir düzene göre listeler haline getirilmiş. Sabah saat 10 civarında kesim işlemleri başladı. Hayvanlar sırayla kesilecekleri alana getiriliyor, güzelce yere yatırılıyor ve her büyükbaş hayvan için 7 isim okunuyor ve tekbirlerle 'BismillahiAllahüekber' denilerek kesiliyor. Kasaplar tarafından etler yemek yapılacak şekilde küçültülüyor. En sonunda ise etler 3-4 kilo olarak poşetlere dolduruluyor. Daha sonra poşetlerdeki etler çadırkente ellerde birer birer dağıtılıyor. Uzak yerlere ise arabalarla taşınıyor. Uzun zamandan beri mideleri et görmeyen depremzedeler bu sayede etle tanışmış oluyor. Gönderilen bütün hisseler azami gayret gösterilerek en ufak bir suiistimale mahal bırakmayacak şekilde yerine getiriliyor. Orada yaşananları görünce bir tek hisse ile bile olsa kurban gönderen insanların ne büyük hayra girdiklerini daha iyi görüp anlamış oluyoruz.

■ 12-13 yaşlarında bir Pakistanlı çocuk elinde bir demet odunla yürüyordu. Evleri tam olarak yıkılmadığı için kendi evinde kalan çocuğun evine odun götürdüğünü zannettim. Fakat çocuk yaklaşınca elindekilerin odun olmadığını fark ettim. Bizim biraz önce kestiğimiz ineklerin bir kenara ayırdığımız yüzlerce ayağından 10 kadarını kucaklamış, evine götürmeye çalışıyordu. Belki de o inek ayaklarından yemek yapıp kaç gün karınlarını doyuracaktı. Utancımdan deri taşıyan yaşlı amcanın fotoğrafını çekememiştim. Bu görüntü ise cesaretimi tamamen tüketmişti. Fotoğraf çekemedim. Çocuk inek bacakları ile karanlığın içinde gözlerimin önünden kayboldu.

■ Yaklaşık bir hafta süren Pakistan gezimizde birbirinden farklı onlarca olayla karşılaşıyoruz. Bazen gözyaşlarımızı tutamazken bazen de hüzün ve sevinci aynı anda yaşıyoruz. Bu arada yardımların adresine ulaşmasındaki gizli kahramanların ise bu ülkedeki kolejlerde görevli 100 kadar Türk öğretmenin olduğunu vurgulamak lazım. Onlar olağanüstü gayretleri ile bizi kendilerine hayran bıraktılar.

İZLENİMLER

Mehmet Çizen-Essen:

Yardımlar yerini buldu

Almanya'dan 41 kişilik bir ekiple Pakistan'a gittik. 4 bin metre yükseklikteki Himalaya dağlarında 4500 köy bulunuyor. Biz oralara giderek kurbanları kesip dağıttık. Pakistan halkı çok memnun oldu. Orada misyonerler var, organ mafyası var. Yardım yapıyormuş gibi görünenler var. Fakat Pakistan halkı Pak-Türk Derneği'ne güveniyor. Pak-Türk orada insaniyetin, yardımseverliğin ve güvenin markası haline gelmiş desek abartmış olmayız.

FOTOĞRAFLAR: ZAMAN

Hayat devam ediyor. Çadırda bir yuva dualarla kuruluyor.

Mehmet Yılmaz-Krefeld:

Canla başla çalışıldı

Zor şartlara rağmen Avrupa ve Türkiye'den gelen yardım ekiplerinin canla başla çalıştıklarına şahit olduk. Buralarda kesilen kurbanlar yine Türk vatandaşlarımız tarafından çadırkentlere dağıtıldı.

Pak-Turk'ün yardım gönüllüleri minik yüreklerde taht kurdu.

Enver Taşkın-Berlin:
Teleferiğe korkuyla bindim

Zaten var olan fakirlik deprem bölgelerinde deprem sonrası çok daha dramatik bir hal almış. Bölgeye götürülen yardımların ne derecede gerekli olduğuna bizzat şahit oldum. Farklı bölgelerde kurban ve yardımların dağıtımına katıldık. Bölgede karayolları çok kötü. Yaklaşık 100 kilometrelik bir yolu 5 saatte gidebildik. Hatta bir köye ulaşım sadece köylülerin yaptığı ilkel bir teleferikle sağlanıyordu. Binip binmeme konusunda tereddüt yaşamama rağmen gruba öncü olmak zorunda olduğum için cesaretimi toplayarak bindim. Kurban kesiminde Pakistan'daki Türk okullarının desteğini aldık. Çok iyi organize olan okullar deprem bölgesindeki birçok ücra köye de kurbanların ve yardımların ulaşmasında önemli ölçüde katkı sağladı.

Enver Ak-Düsseldorf:
Biz iyiyiz, komşu çadıra gidin!

Başta Keşmir eyaletinin başşehri Muzaferabad olmak üzere dört değişik bölgede kurbanlar kestik. İki ekip dağlık köylere çıktı. Yedi çocuğuyla birlikte bir çadırda yaşayan dul bir anneye Gladbach şehrinden küçük çocukların kumbaralarında biriktirmiş oldukları paraları kumbaralarıyla birlikte teslim ettik. Anne "Sizler bizim zor günümüzde yanımızda oldunuz, biz sizlerin yardımlarınızı hiçbir zaman unutmayacağız." diyerek gözyaşları döktü. Kimse Yok mu ve Pak-Türk okulları tarafından kurulan çadır köylerde binlerce çocuğa sahip çıkılıyor. Çadırlarda açılan kurslarda bayanlara biçki dikiş kursları veriliyor. Okullar açılmış, dersler veriliyor.

ARJANTİN

M.Aziz Ömeroğlu-B. Aires
Kıtalar ötesinden

Başkent Buenos Aires'te bulunan Arjantin-Türk Dostluk Vakfı ve Herkül Koleji tarafından 750 koyun kesilerek fakirlere ve diğer ihtiyaç sahiplerine dağıtıldı. Organizasyona geniş katkıları bulunan Almanya'nın saygın Türk işadamları dağıtım sırasında da bulundular. Ömer Fevzi Bey, bu tarz organizasyonların özellikle Türk kültürünü ve Türkiye'yi tanıtma adına ciddi katkı sağladığını söyledi. Aşevleri Genel Müdürü olan Juan Cesear Bey ise bu vesilelerle Türkiye aleyhinde yapılan olumsuz propagandaların önemli ölçüde etki kaybettiğini belirtti. Etler ihtiyaç sahibi Arjantin halkına dağıtıldığı gibi fakirlere yemek veren aşevlerine ve huzurevlerine de verildi. Etlerin bir kısmı da Yahudi ve Hıristiyan din grubu yetkililerine dağıtmaları için teslim edildi. Bu din grubu yetkilileri böyle bir jeste ilk defa muhatap olduklarını ifade ederken heyecan ve mutluluklarını dile getirdiler. Bu esnada duygulanıp gözyaşlarını tutamayan Arjantinliler, Almanya'dan Türk işadamlarına saygı, selam ve teşekkürlerini gönderdiler. Yetkililer, et dağıtım organizasyonunun her kurban bayramında yapılacağını bildirdiler.

BURKİNA FASO

Metin Çavlak, M. Kahraman-Braunschweig

Resmî törenle dağıtıldı

Dünyanın en fakir 5 ülkesinden biri olan Burkina Faso'da 15 milyona yakın nüfusun yarısı Müslüman. Ülkede okuma-yazma oranı çok düşük. Resmî dil Fransızca. Az hastanenin bulunduğu, elektriğin çok pahalı ve lüks, asfalt yolun ayrıcalık olduğu ülkede en çok görülen kuş türü olan akbabalar da fakirliği tescilleyen garip bir görüntü. Bu sene Almanya'dan hayırseverlerin yolladığı kurbanlar vekalet yoluyla Braunschweig'dan gelen Önder Kekeç ve Azmi Polat öncülüğünde Burkina Faso'daki Türk koleji ile valiliğin organizesinde kesilerek fakir halka dağıtıldı. Okul velilerinin gayreti ile ayarlanan, temiz bir mezbahada kesilen kurbanlar bayramın ikinci gününde devlet töreniyle halka, çeşitli kurum ve vakıflara dağıtıldı. İngilizce eğitim yapan tek okul olma özelliğine sahip Horizon Türk Koleji'nde düzenlenen bu tören, başta bölge valisi Zekeriya Sawadogo olmak üzere askerî ve emniyet yetkilileri, üniversite rektörü, Türkiye fahri konsolosu Aba Bakar Sanou, medya temsilcileri, dinî cemaat liderleri (Müslüman ve Hıristiyan) ve çok sayıda insanın katılımıyla gerçekleştirildi.

TANZANYA

Adnan Cihan-Berlin

Türk okulları yüz akımız

Kurban Bayramı'nı Orta Afrika'nın doğu sahillerindeki Tanzanya'da, Almanya'dan bir grupla birlikte geçirdik. Oradaki insanlara yardımları ve kurbanları ulaştırdık. İnsanlar çok çaresiz durumda. Kesim ve dağıtım camilerde organize edildi. Yaklaşık 500 kurban kesildi. Oradaki insanların çoğunun normal zamanlarda et diye bir şey görmediklerini düşününce bu çok ciddi bir yekûn.

Çalışan bir kişinin maaşı ortalama 30 dolar. İnsanlar çok zor şartlarda yaşıyorlar. Halkın büyük bir bölümü fakir. 40 milyonluk Tanzanya'da halkın yüzde 95'inin okuma yazma bilmediği ifade ediliyor. Dar Es Selam şehrinde Türk eğitim gönüllülerinin açtığı Feza Erkek Lisesi bölgedeki insanlar için farklı ve güzel bir fırsat sunuyor. Halk bu ve benzeri okulları bölgede bulunan birçok misyoner okuluna karşı bir fırsat, içine yuvarlandıkları fakirlik ve cahillik girdabından çıkış kapısı olabilecek gelişmelerin öncüsü olarak görüyor.

İlyas Arıcan-Mannheim

Afrika halkı bizi bekliyor

Ekvator bölgesinde yağmuru ve güneşi bol olan bir Afrika ülkesi olan Uganda'ya giden Almanya'dan bir grup yardımsever insan, kurban bayramlarını Uganda halkıyla birlikte geçirdi. Ugandalı Müslümanlar, bayram namazını aynı safta bir beyaz Müslüman'la birlikte kılmanın kendilerini memnun ettiğini belirterek, dağıtılan kurban etleri için nasıl teşekkür edeceklerini bilemediler.

Bu arada, Uganda'ya ilk defa giden işadamı Ali Kafadar, uzun yıllar sömürülmüş bir Afrika ülkesinde eğitim faaliyetlerini sürdüren Türk Işık Koleji'nin üstlenmiş olduğu görevin, hem Türkiye adına hem Türk kültürü adına atılan önemli bir adım olduğunu ifade etti. Kafadar, Kimsesizler Yurdu'nu ziyaret sırasında ismi Ali, Muhammed, Ahmet olan ve kiliseden döndüklerini öğrendikleri Müslüman çocuklarla karşılaştıklarını kaydederek, bunun için Afrika'ya mutlaka yardım eli uzatılması gerektiğini vurguladı.

Kurban derisini emen çocuklar!

Yoksulluğun had safhaya ulaştığı Uganda'da, bu yıl iki yerde 550 kurban kesildi. Kesilen kurbanlar, camilerden, polis merkezlerinden ve okullardan vatandaşlara dağıtıldı. Kesilen kurbanların bir gramının dahi israf edilmediğini söyleyen eğitimci Ersan Dalkılıç, etleri pişirecek tencereleri dahi olmayan insanların, ailece et almaya gelmesi ve birbirleriyle yarışmasının Afrika insanının ne kadar mağdur edildiğinin göstergesi olduğunu belirtti. Uganda'da kurban etlerini dağıtılması sırasında Mannheim'dan giden heyeti en çok etkileyen olay, bir çocuğun kurban derisini eline alarak hem koklaması hem emmesiydi.

Okul müdürü İlhan Erdoğan da, sayıları her yıl artan yardımsever işadamlarına ve vatandaşlara teşekkür etti.

Katkıları için teşekkür ediyoruz: Yusuf Bal-Berlin, Ekrem Yıldırım-Duisburg

HIRSLIYIM, HIRSLISIN, HIRSLI

■ ALİ DEMİREL

Hırs, doyma bilmeyen bir arzu ile bazı şeyleri istemek, şiddetli istek ve arzu manalarına gelir. Bediüzzaman'ın ifadeleriyle hırs, sebeb-i hasârettir. Yani, mutlak manada hırslı olan kişi maddî-manevî kaybetmeye aday demektir. İnsan, meşru dairede olan isteklerde bulunabilir. Ancak bu konuda hırs göstermek ve hep memnuniyetsiz davranmak insanı bataklığa sürükler. O yüzden hüsrana uğramamak için hırsı terk etmek veya onu hayra/iyiye kanalize etmek gerekir.

Hırs ile haset arasında ciddi bir irtibat vardır. Aslında dünya insanın bütün isteklerini karşılayamayacak kadar küçük bir yerdir. Bu dünyada elindekiyle yetinmesini bilmeyen ve hırsla daha fazlasını isteyen insan bunların hepsine ulaşamaz ve çevresindeki insanların sahip olduklarını kıskanmaya başlar. Aslında o kimsenin de sahip olduğu bir sürü güzellik vardır, ama elindeki güzellikleri görmek yerine başkalarınınkilere bakıp kıskanmayı tercih eder ve kendinde olmayan güzelliklerden dolayı da hep şikayette bulunur. Bu kanaatsizliğini tedavi etmez ve hırsından vazgeçmezse, hastalığı daha da ilerleyerek hasede dönüşür ve insanların elindeki şeylerin onlarda değil de sadece kendisinde olmasını arzu eder. Gerekirse onlara sahip olmak için hilelere ve zorbalıklara başvurur.

İnsan, hayatı boyunca pek çok konuda hırslı olmadan edemez. Bu da gayet normaldir. Zira hırs insanın tabiatında vardır. Bu konuda asıl önemli olan, hırs hissini insanın doğru yerde kullanmasıdır. İnsan öyle şeylere karşı hırs gösterir ki aslında bunun, onun manevî dünyasında bir arpa kadar değeri yoktur. Meselâ bir insanın dünyevî-uhrevî hiç bir kaygı gözetmeksizin, "Sosyal hayatta kademem şöyle olsun, hayatı şöyle yaşayayım, maaşım şöyle olsun, her imkana kavuşayım" gibi temennileri, insana kaybettiren zararlı birer hırs ifadeleridir. İşte bu manadaki hırs, hüsrana sebebiyet verir ve insana hayatın pek çok alanında kaybettirir.

FOTOĞRAF: AFP

Allah Rasulü'nün hırsı nasıldı?

Öte yandan öyle şeylere hırs gösteren bazı insanlar da vardır ki, onlar bununla Allah Rasulü'nün mübarek bir vasfını kazanmış olurlar. Cenab-ı Hak, Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) için "Harîsun Aleyküm... - Size karşı çok hırslı..." (Tevbe, 9/128) buyurmaktadır. Tabii Nebiler Serveri (sallallâhu aleyhi ve sellem), insanların iman etmesine, âlemin O'nun nuruyla nurlanmasına, herkesin sırat-ı müstakime ulaşmasına, hiç kimsenin gözünün kapalı kalmamasına ve zikzaklar çizmemesine, herkesin gözünü açıp Allah'ı görmesine ve doğru yolu bulup Allah'a ulaşmasına karşı çok hırslıydı. İşte hırsın böyle mukaddes olanına ve insana fayda getirenine talip olmak lazım.

Hırs yapılacaksa Allah'ın rızasını elde etme ile Allah ve Rasulü'ne ulaşma mevzuunda yapılmalıdır. Hırs olmadan dünyayı imar etmek imkansızdır. Doğrudur. Fakat bu uğurda hırsa takılıp arzu ve isteklerinin kölesi olarak yolda kalmak tehlikesi de söz konusudur. Bu açıdan denebilir ki, insan bir taraftan kazanma, bir taraftan da kaybetme kuşağında bulunmaktadır. Bu makam (hırs) öyle bir yerdir ki, bu makamda dünyalar kazanılabildiği gibi, -hafizanallah- dünya ve âhiret kaybedilebilir de... O yüzden dikkatli olmalı ve hırs gösterdiğimiz şeylerin bizi bizden almasına izin vermemeliyiz.

Netice itibariyle herkeste hırs hissi vardır. Fakat hırsın babayiğitleri, azimli, imanlı, olabildiğine doğru; son derece emin, vazifelerinin şuurunda, Hak rızası konusunda fevkalâde hırslı, günahlara karşı her zaman dimdik ve kararlı, insanları doğru yola çağırmayı hırs edinen kahramanlardır.

Çocuğunuzun ilk pedagoğu olmaya ne dersiniz?

Çocuklarınızı gözlemler misiniz? Veya çocuğunuzu gözlemlerken nelere dikkat etmeniz gerektiği hakkında bilginiz var mı? Ebeveynlerin büyük bir çoğunluğundan çocukları ile ilgili olarak şu tarz kaygıların ifade edildiğine şahit olurum.

- Sorun anlarında nasıl tepki vereceğimi kestiremiyorum.
- Bazen çocuğumun ne yapmaya çalıştığını anlayamıyorum.
- Daha başarılı olması için ne yapmalıyım bilemiyorum.

Her şeyden önce bu soruların cevabı için çocuğunuzu tanımalı ve davranışının nedeni hakkında bilgi sahibi olmalısınız. Bunun dışında bu kaygıların izale edilebilmesi için evvela çeşitli eğitsel faaliyetlerden istifade etmeli ve çocuk eğitimine ve çocuk psikolojisine dair çeşitli kitaplar okumalısınız. Gerek bu kitaplardan, gerek eğitsel süreçlerden ve gerekse ebeveynlik güdü ve tecrübelerinden edindiğiniz bakış açısı ile çocuğunuzun ilk pedagogu siz olmalısınız. Tabii buradaki ifademden bu işin uzmanı pedagoglara gerek olmadığı anlamı anlaşılmamalıdır. Çocukla ilgili net bir yargıya ulaşılması gereken durumlar karşısında ve psikolojik sorunlar karşısında ilgili uzmandan yani bir pedagog, psikolog veya çocuk psikiyatristinden destek alınmalıdır. Burada kastettiğim sadece annenin pedagog hassasiyetinde olması gerektiğidir:

FOTOĞRAF: AFP

9. DERSİN ÖZETİ

İlk ebeveynlik deneyimleri

Bebeğin aile sistemine katılımı ile birlikte ebeveynin ruhsal ve sosyal anlamda değişiklikler yaşadığı görülür. Özellikle sosyal anlamda bebeğe daha endeksli bir yaşama merhaba diyen bireyler bununla birlikte ebeveynliğin ilk günlerinde karmaşık duygular içinde olabilirler. Annenin bu dönemde loğusalık psikolojisi içinde bulunduğu ve çevreden gelecek desteğe -ki bu destek özellikle eşi tarafından verilmelidir- ihtiyacı olduğu görülür. Bununla birlikte bebeği kabullenememe, suçluluk psikolojisi içinde olma gibi duygular da anne tarafından hissedilebilir. Bütün bunların zamanla kaybolacağı unutulmamalıdır. İlerleyen vak'alarda uzman desteği faydalı olacaktır. Baba da anne kadar olmasa bile karmaşık bir psikoloji içinde olabilir. Çevre desteği babaya da verilmelidir ki kendini daha rahat hissedebilsin.

Çocukla konuşmak, ona müzik dinletmek, kitap okumak yapılabilecekler arasındadır. Bununla birlikte evdeki iletişim süreçlerinin gergin bir şekilde olmaması gerekmektedir.

Ebeveynin pedagojik rolü nasıl olmalıdır?

1. Objektif olmalı:
Ebeveynlerin büyük bir kısmı çocuklarının normal üstü bir zekaya sahip olduklarını düşünürler. Bir kısmı da çocuklarının davranışsal anlamda problemli olduklarına öylesine inanmışlardır ki çocuklarının hemen her davranışını bu düşüncelere bağlar, dolayısıyla objektif değerlendiremezler. Her iki durumda da ebeveynin çocuğunu ve çocuğunun davranışlarını objektif bakış açısı ile değerlendiremediği ve çocuğuna hatalı yaklaşımlar sergiledikleri görülür. Bu nedenle ebeveyn çocuğunu gözlemlerken ve davranışlarını anlamaya çabalarken objektif olmayı ve her davranışı kendi konumunda değerlendirmeyi ihmal etmemelidir.

2. Çok yönlü gözlemlemeli:
Çocuk farklı ortamlarda gözlemlenmelidir. Evde, parkta, yemek yerken, hastayken, yabancı biriyle birlikteyken vs. Aynı davranışın farklı zaman ve ortamlardaki yansımalarını bilmek ebeveynin çocuğa doğru tepkilerle yaklaşmasını ve çocuğunu anlayabildiği için davranışsal anlamda mesafe kat edebilmesini kolaylaştırır.

3. Peşin hükümlü olmamalı:
Nice ebeveynler vardır ki "çocuğum yaramaz" veya "saygısız" diyerek gerek kendi zihinlerini bulandırıp çocuklarını tanıyamamış ve gerekse çevresindekilerin kendi çocuklarına önyargıyla yaklaşmalarına sebep olmuşlardır.

4. Uzmanlara danışılabilmeli:
Ebeveyn çocuğunu kapsamlı olarak ve objektif olarak gözlemledikten sonra çocuğunu daha iyi tanıyabilecek ve çocuğundaki normal dışı süreçleri daha çabuk fark edecektir. Nasıl çocuktaki fiziksel bir hastalık karşısında bir çocuk hekimine başvuruyorsa psikolojik, davranışsal ve gelişimsel bir sorun karşısında da ebeveyn gözlemlediği nomal dışı süreç için ilgili uzmanlara (psikolog, pedagog, psikiyatrist, özel eğitim uzmanı, konuşma terapisti gibi) danışacaktır.

5. Çocuğa değerli olduğu hissettirilmelidir:
Ebeveynin her hareket ve ifadesinde çocukta "annembabam bana değer veriyor" düşüncesini uyandırabilmelidir.

Sevgi fedakârlıktır

TELEFONLAR

A. Çelik 0535	Cevap yok.
Zeynep 0505	Konuşmadı.
İsimsiz 0555 528	Ulaşılamadı.
Criminal Şym. 0535	Tel. kapalı.
Cevdet 0533	Ulaşılamadı.
Muş / Öğretmen 0505	Ulaşılamadı.
Rüveyda 0544	Meşgule düştü.
Abd. Atm. 0505	Açılmadı.
Özlem 0555	Açtı. "Amca" dedi. Kapattı.
Ebrar 0505	Cevap yok. 7.12.05 16.00 suları.
Satı 0537	Tel. hep kapalı.
Gözyaşı damlası 0532	4'de görüşüldü.
İsimsiz 0544 450	Kapalı ve cevapsız.
Bur. Ateş. 0505	Ulaşılamadı.
Baran C. 0544	Açtı. Ses verdi. Meşgule düştü.
Nesibe 0232	Ses yok.
Nesibe 0505	Meşgule düştü.
Ozan 0533	Meşgule düştü.
Demet 0544	2 kez de şarjı bitti.
F. Çerkez 0505	Kullanılmıyor.

ADRESLER

Ö. Srpl	Adres yetersiz iade edildi. O.Gazi
S.Akçay	Adres yetersiz iade edildi Konya
Nur B.S.	Adresi boşaltılmış iade edildi Konya

Rüveyda-İzmit
38 yaşında 2 çocuk annesiyim. Eşim yıllar önce bizi terk etmişti. Şimdi döndü. Affettim, kabul ettim. Ona kin dolu değilim. Kırgın da değilim. Yeter ki tekrar çocuklarını bırakıp gitmesin. Nasıl davranmalıyım bilmiyorum. Kadere bıraktım. Tavsiyeleriniz?

Dr. Can
Umutların ve sabrın güzel TÂC'ını takan temiz kalpli, sevgili kızım Rüveyda. Bütün kalbimle umut ederim ki; yaşamın güzelliklerini evinin en güzel cennet köşesi olan KALBİNDE bulursun. Mektubunu okuyunca "SEVGİ NEDİR?" dedim; Sabahleyin uyanıp "yarınlar daha güzel olacak".
Çünkü;
Rüveyda beklemişti ve "SABÛR" da
Onun sevdiğini geri döndürdü.
Ve kazanan; yılların acısını yüreğinde hisseden
Rüveyda oldu dedim.
- "Sevgi nedir?" dedim.
- "Bir fedakâr annenin umutları" dedim.
Yavrularının tebessümünü ve evinde
Cıvıl cıvıl öten GÜVERCİNLERİ görünce
Acılarını unutan Rüveyda'nın sevgisi dedim...
Biliyorum; yarınlar için korkulardasın.
Kalktığımda o gitmiş olur mu? diye...
Gören ve bilen O'dur.
Kalbimizi yoklayan, umutlarımızı yeşerten de O (cc).
Umulur ki KESİN DÖNÜŞ yapan eşine,
Merhamet yollar seni ve bebeleri mutlu eder.
Korkularını Allah'a, duygularını Eşine anlat.
Tüm güzel ve tabii duygularını anlat ki
Sen ve çocuklarına sahip eşin, bu değeri anlasın.
Ama bir hata daha yapıp
Işıktan karanlığa yol alırsa
Bu sefer CAN BABA'nı ara ki;
Senin için yapabileceği bir şeyler olabilir.
Mutluluklar.

DİRİLTİCİ SOLUĞUNLA ÖLGÜN GÖNÜLLERE HAYAT ÜFLE...

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Cebrail
26 yaşındayım. Çok anlayışlı cici bir eşim, dünya tatlısı bir kızım var. Mutsuz değilim ama MUTLU musun desen hayır. Fakir değilim; ama zengin misin dersen HAYIR. "Başarılısın" diyorlar; ama bana sorarsanız HAYIR. Bir şeyler ters gidiyor sanki. Belki yararı olur diye söylüyorum. Bilgisayarcıyım. Cebrail'im; ama kendimi sürüngen gibi hissediyorum.

Dr. Can
Sevgili Cebrail. Kendimi senin gibi MUTSUZ, BAŞARISIZ ve ÇARESİZ hissettiğimde sakin bir yer ve zamanda kendime sorular sorar, cevaplar arar, teşhise göre kendimce tedaviye koyulurum. Bu sorulardan bir kaçını yazıyorum. İşine yarayanları al. Gerisini çöpe yolla.

1. İşimde iyi miyim? Başka bir iş yapsam şansım var mı? Varsa diğer insanlara göre daha iyi yapabileceğim işler neler?

2. Başarılı ve mutlu olmayı bir SAVAŞ ve MÜCADELE olmaktan çıkarıp YAŞAM TARZI haline nasıl çevirebilirim?

3. Bugün mutluluğum(uz) için ne yaptım? Başarım için hangi yollara başvurdum?

4. Yaptıklarımla, yapmam gerekenler arasındaki farklar nelerdir?

5. Bugünkü yaptıklarım 1 yıl, 3 yıl, 5 yıl sonra beni nereye götürecek? Ve ben nerede olmak istiyorum?

6. Yaşadığım hayata ben yön veremezsem, bunu kimler ancak kendi menfaatleri doğrultusunda yapacaklardır?

7. Başaracağımı kesin olarak bilseydim, yarından tezi yok neler yapardım? (inanç)

8. Kendim için istediğim şeylere sahip olmaya değer miyim? (özgüven ve özdeğer hissim var mı?)

9. Neleri şu an yaptığımdan daha iyi yapabilirim? Bunun için işe koyulacak enerjim var mı? (motivasyon)

Sen de kendine sor

- Kesin ve net olarak KİM OLMAK, NELER YAPMAK, NASIL BİR HAYAT istiyorsun? Bu isteğini ne kadar zaman içinde, hangi bedeller karşılığında, nasıl elde edebilirsin?
- İnsanlardan istediklerini almak; bir yönüyle onların isteklerini sağlamaktan geçiyorsa, bunu nasıl yapabilirsin?
- Yaşadığın hayat, YAŞAMAK İSTEDİĞİN HAYAT MI, YAŞAMAYA RAZI OLDUĞUN mu, yoksa YAŞAMAK ZORUNDA OLDUĞUN BİR HAYAT mı?
- Başarılı ve mutlu olmak için, neler yapman gerektiğini biliyor musun? Evet.

Neler yapmaman gerektiğini biliyor musun? Evet.
Yaparsan neler kazanacağını biliyor musun? Evet.
Yapmazsan neler kaybedeceğini biliyor musun? Evet.
Bunları yapabileceğini (istersen) biliyor musun? Evet.
Başarılı ve mutlu olmak istiyor musun? Evet.
Tüm bunları yapmak istiyor musun? Evet.
ELİNDE KELEPÇE,
AYAĞINDA PRANGA
İRADENDE ZİRCİR VAR MI? HAYIR.
O HALDE NE BEKLİYORSUN
MELEK KARDEŞ?
SÜRÜNGEN DEDİĞİN RUHUNA,
İNANÇ KANATLARI TAK,
"BİSMİLLAH" DE VE
ÖLGÜN GÖNÜLLERE
DİRİLTİCİ SOLUĞUNLA HAYAT ÜFLE... Başarı ve mutluluklar.

Üzerimizde büyü mü var?

T. Yengeç-Almanya
29 yaşında bilgisayar mühendisiyim. 12 ay önce butiğimi açtım. Eşimle geçen yıl evlendik. Kendisi Alman. Birilerinin sihir ya da büyü yaptığına inandık. Evimize bir kadın geldi. Büyü buldu. Çözdü. Bir zaman (kısa süre) iyileştik. Sonra yine bozulduk. Derken başka bir büyücü, cinci, hoca ve sonunda papazlara gittik. Sonuç sıfır. Af buyurun "hiçbir" mutluluğumuz kalmadı.

Dr. Can
Sevgili Yengeç.
Ne iyi bir rastgelme ki, faks'ını okuduğumda 26 Kasım 2005 idi ve AİLEM'de sihir-büyü konusu dosya halinde verilmişti. Daha önce de muhterem Ahmed Şahin hocamızın çeşitli eserlerinde bu konuyu ayrıntılı olarak gördük, okuduk, inandık ve rahatladık. Sonuçta bu konularla ilgili en sağlam bilgileri bu yayınlara havale ediyorum.

Düşülen "Varta"lar
1) Metafizik, parapsikolojik, medyumculuk, yıldıznamecilik, cincilik konularında kime gitseniz, alacağınız tek cevap "Sizde BÜYÜ var. Bozayım" olacaktır.
2) Her nedense "sende hiçbir şey yok", anlaşamıyorsanız bir AİLE HEKİMİNE GİDİNİZ. Para da kesinlikle almıyorum" diyen olmamıştır hiç.
3) "Borcumuz nedir" dediğinizde ya astronomik bir rakam istiyorlar ya da "Ne verirsen ver. İstersen de verme" diyorlar. Maalesef ki, "Ne verirsen ver" diyenler aslında daha çok talepte bulunmuş oluyor ve çok daha fazla bırakmış oluyorsun.
4) Artık bir zaman geliyor ki, biri öbürü, öteki cinci, beriki medyum ve diğeri büyücü derken sanki dünyayı bu umut simsarları yönetiyor zannediyor insan ve itikat sarsılıyor.
5) Fellik fellik yeni bir BÜYÜCÜ arayışına gidiliyor. Tuzlu su içmek gibi susadıkça içiyor, içtikçe susuyor insan.

Nedense

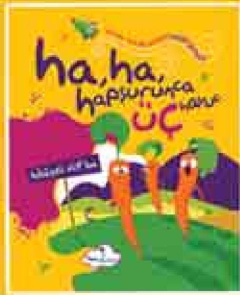
- Sizde de olduğu gibi;

A) Aile danışmanlığına
B) Psikiyatriste-psikoloğa gidilmiyor ve;
Bu merkezlere gitmenin yanında bir de DUA etmenin gücüne inanılmıyor.

- İnsanımız maalesef paranormal (normal üstü) ve inanılması güç şeylere hemen inanıveriyor da, ilmî çarelere ve VAHİY kaynaklı bilgilere, yani İKİ KERE İKİNİN DÖRT ETTİĞİNE İNANAMIYOR...
- Lütfen önce bir psikiyatriste giderek yatak odası sendromundan kurtulun. Ayrıca ilaçlarla özgüven hissine kavuşun. Depresyondan kurtularak hayattan aldığınız tadı geri getirin. KARA BÜYÜ- SİHİR-PAPAZ BÜYÜSÜ saçmalık ve şeytan üçgeni çekiminden uzaklaşıp, MUTLU VE KUTLU MELEK DAİRESİNE VE CAZİBESİNE KAPILIP, Türk-Alman dostluğunu pekiştirin. Mutluluklar.

bu kitaplar çok şirin

hepsi çocuklar için

MAVİ UÇURTMA YAYINLARI
Eyüpsultan mah. Osmangazi cad. Esma sk. No: 4
Samandıra / İSTANBUL
Tel: 0216. 561 43 41 Faks: 0216. 311 83 03
www.pozitifparatlama.com

